

ÁFRA JÁNOS

Összeroskad

Mintha már ezerszer.
Mikor egy percben több száz alkalom.
Sáros számkönyomok,
birkózó angyalok a latyakos havon.
Felállunk, és egy isten
egymáshoz parancsolja két arcát.
Engedelmeskedünk.
Úgysem több, csak egy csók, hát
ilyenkor kérdezni nem,
csak hajolni, lüktetni, olvasztani magad.
Megszáradni a tényben,
néhány pillanatra törölni a gondolatokat.
Aztán ködös szavak jönnek,
és sanyargatjuk egymást kedves közhelyekkel.
Mint két leszakadó jégcsap,
elfolyunk, mire a tavaszi nap felkel.
Ilyen mondatok meg hasonlók,
és máris minden ugyanúgy szívárogo, mint rég.
Belőlem el a nyugalmad.
Te vagy, én vagyok, de mi leszünk-e még?

MARCSÁK GERGELY

Fekete-Tisza

Hajam még őrzi, tartja híven
az éj fejemre hullt színét,
és vért szivattyúz gyöngé szívem.
Ne tartsatok hát gyászmisét,

mert élünk. És ahol az úton
a két folyónak násza vár,
a Mármaros engem s a húgom
sziklái börtönébe zár.

S ha elhagynak a szenvedések,
a vén hucul tutajra tesz.
Terít egy inget szemfedélnek
fölém, s az Úrhoz átevez.

Hasamban hordom szégyenemre
oláh zsványok gyermekét.
Út-rúg, amint az apja tette,
és gyűlölet feszíti szét.

A magzatvízben úszva érzi,
hogy engem verni, ölni kell.
A vére bűnre így vezérli
csöpp karját, mellyel más ölel.

S ha elhagynak a szenvedések,
a vén hucul tutajra tesz.
Terít egy inget szemfedélnek
fölém, s az Úrhoz átevez.

Ezért, hogy könnyem árja lassan
folyóvá duzzadó kis ér,
mit vészes örvénylő alakban
halál és gyász együtt kísér.

Ha sodra falvatokra téved,
s habján a házatok lebeg,
ha benne ér egy élet véget,
bocsássatok meg, emberek.

Mert elhagynak a szenvedések,
s a vén hucul tutajra tesz.
Terít egy inget szemfedélnek
fölém, s az Úrhoz átevez.

Jó vándor, kérlek, hogyha egyszer
Királyházára visz utad,
a régi várhegyet keresd fel,
mert ott alusszák álmukat,

kik engem holtig visszavártak,
megtébolyult apám s anyám.
Sírjukhoz éjjel lépni bátrak,
súgjátok nékik: él a lány.

De elhagynak a szenvedések,
s a vén hucul tutajra tesz.
Terít egy inget szemfedélnek
fölém, s hozzájuk átevez.

AJÁNLOTT VERS

SHREK TÍMEA

Hidegfüst

A szénporos levegőben
lezárt vagonok álltak,
indult a mozdony, lassan
vitt magával téged.
Csak három nap – mondtad
és a világot nyakadba vetted,
hogy újjáépítsd régi rendjét.
Ennyi időre csomagoltam neked
némi bort, meg száraz kenyeret.
Szalonnát is tettem volna,
de a füstön nem volt más, csak
a háború testéből metszett éhség.

Mentem volna utánad,
de anyám nem engedett.
*Apád ügyis ott van,
vigyáznak egymásra.*
Mormolta, miközben
tüzet rakott a konyhában.
Tudta, hogy ennyi idő
után már nem jöttök haza,
mégis engem nyugtatott.

Elmúlt karácsony, a lábasban
idén nem főtt káposzta.
Nem volt kinek és miből sem nagyon,
édesanyám máját főzött,
csak úgy, magában, a jószágnak
volt bekészítve, de az is jól esett.

Krisztus születését megböjtöltük,
mégsem néz felénk.
Minden este imádkozom,
hallja anyám, öcsém, csak ő nem.
Ha kicsit figyelne ránk,
tudná, mennyire hiányoztok.

Holnap a szomszédék
utánatok mennek.
Nem akarnak, őket is viszik,
novembertől nem járt itt a mozdony.
Biztosan a hó miatt.
A hegyeken túl még nagyobb lehet,
ezért nem halad a munka.

Ma disznót vágunk,
soványka volt, de felvittem
fűstre az egyik combját,
s gondoltam, magamat
mellé akasztom, de mindkettőnket
nem bírt el a gerenda.

AJÁNLOTT VERS

VIDA KAMILLA

utópia és uzsonna egy kertben, mely a versailles-i kastély kertjének pontos mása

„Mindenkit akasszatok fel, csak a királyokat ne!”

a torkomat köszörültem, hogy a teremtett lények figyelmét felhívjam a teremtés aktusára, ezzel megmutatva önnön nagyságom és a teremtett lények kicsinységét. boldogok a lények, akiknek nincs fülük a torokköszörülésre és nincs szemük a teremtett világra, súgta persze megint valaki oldalról, háttal nekem.

[...]

*a helyen, ahol pajtásaimmal élek, halott történelmi személyiségek arcképei lógnak a falon.
a helyen, ahol pajtásaimmal élek, csak a lakosság 36 százaléka gondolkodik szimbólumokban.*

a helyen, ahol pajtásaimmal élek, a libidó teher, akár a házimunka.
a helyen, ahol pajtásaimmal élek, megdolgozunk az élményeinkért.
a helyen, ahol pajtásaimmal élek, gyilkosságot elkövetni kizárólag jó indokkal lehet.
a helyen, ahol pajtásaimmal élek, érdekvédelmi szervezetet alapítottak a franciául nem beszélők.
a helyen, ahol pajtásaimmal élek, betiltották az alkoholt, mert hatására a lakosság elbizonytalanodott, lelkük magányosságba fordult, kivált, ha a fogyasztás moll jellegű tánczenére történt.
a helyen, ahol pajtásaimmal élek, az emberek szabadidejükben az ország dekorációjához készítenek különböző díszeket csuhéból.
a helyen, ahol pajtásaimmal élek, a költők nem a művelt közönségnek, hanem maguknak írnak.
a helyen, ahol pajtásaimmal élek, a művelt közönség nem érzi magára hagyatva önmagát.
a helyen, ahol pajtásaimmal élek, nincs külön szavunk a spleenre, hisz semmi nincs rajta kívül, amitől meg kellene különböztetni.
a helyen, ahol pajtásaimmal élek, nincsenek döntéshozók, ilyenformán pedig döntések sincsenek.
a helyen, ahol pajtásaimmal élek, a papok a buszon felállnak és átadják a helyüket.
a helyen, ahol pajtásaimmal élek, a lakosságszámhoz képest kevés a próféta.
a helyen, ahol pajtásaimmal élek, szabad beszélni arról, hogy nem kedvünkre való a hely, ahol élünk.
a helyen, ahol pajtásaimmal élek, erősen ajánlott az előző tételt sok helyütt, sok ember előtt hangoztatni.
a helyről, ahol pajtásaimmal élek, nem lehet elmenekülni, mert nincsen kivüle számodra hely.
a helyen, ahol pajtásaimmal élek, a nemzeti ünnepek: játékok.
a helyen, ahol pajtásaimmal élek, a törvények vannak miérettünk.
a helyen, ahol pajtásaimmal élek, lehet különbözöm, de ezért nem érdelek dicséretet.
a helyen, ahol pajtásaimmal élek, nem rendeznek sportversenyeket.
a helyen, ahol pajtásaimmal élek, nincsen cenzúra.
a helyen, ahol pajtásaimmal élek, van vérfertőzés.
a helyen, ahol pajtásaimmal élek, a testemet csak egyféleképpen bocsáthatom áruba.
a helyen, ahol pajtásaimmal élek, van kötelező furulyaóra.
a helyen, ahol pajtásaimmal élek, nem születik sok gyerek.
a helyen, ahol pajtásaimmal élek, minden pajtásom ugyanezeket a dolgokat mondaná a helyről, ahol pajtásaimmal élek.
a helyen, ahol pajtásaimmal élek, vannak kötelező olvasmányok.
a helyen, ahol pajtásaimmal élek, az emberek zsetonokat nyernek, ha rajtakapnak valakit, hogy ellentmondásba keveredik önnönmagával és a zsetonokat ételre válthatják.
a helyen, ahol pajtásaimmal élek, a táplálkozás divat, nem létfeltétel.
a helyen, ahol pajtásaimmal élek, rajzpályázatot hirdetnek lázadás és forradalom hívószavakkal, a nyeremény: könyvcsomag.
a helyen, ahol pajtásaimmal élek, mindannyian ugyanúgy vagyunk boldogok.
...]

a kosaramból szőlőt, friss kenyeret és tejet veszek elő, megkínálom vendégeimet, akik szavamra nem figyelnek, a szökőkutak kápráztatják a férfit, a nő pedig fűfoltos szoknyája miatt bosszankodik. csak kirándulni jöttünk, mondják néha egymásnak, és azon gondolkozom, hogy könyörüljek-e rajtuk.